

Örömet mondani

Lectio: Zsolt 30

Textus: Ézs 52,7-9

Kedves Testvéreim! Az Ige által egy olyan emberrel találkozhatunk lélekben, aki ámulatba esik és csodálkozik.

A mai ember is sokszor csodálkozik. Sok minden ámulattal tölt el bennünket. Hogy történhetik meg a baleset?! Csodálkozunk akkor is, ha egy nehéz, próbatétellel teli helyzetből kiszabadulunk. Ámulattal tölt el bennünket, mert megtapasztaljuk, hogy nem a mi erőnk által történt a szabadulás. Tudjuk, hogy az Isten cselekedett.

Vajon rácsodálkoztál-e arra, hogy a családban békeességben, szeretetben éltek? Rácsodálkoztál-e arra, hogy Isten Igéje fölé hajolhatsz a szeretteiddel és olvashatod, és megérted az Isten Igéjét?

Az Igében is ámulatról és csodálkozásról olvasunk. A próféta rácsodálkozik valamire, amit szépnek talál. Lát valakit, aki a hegyeken jön és örömet, békeességet és szabadulást hirdet. Mi már tudjuk, hogy ez Jézus Krisztus által történik. Ez az öröm Jézus Krisztusban lett valósággá számunkra. Ézsaiás már akkor látta az örömondót és hallotta boldog bizonyágtételét. Látta, ahogy jön a hegyeken, fűge lábakkal, hogy hirdesse a békeességet és a szabadulást. A nép fogságban volt Babilóniában, de jön az örömondó a hegyeken. Izrael hegyekben gazdag ország. Ott látja jönni a próféta az örömondót, ... Izraelben,... az egyházban... Így mi is megláthatjuk lelki szemeinkkel ezt az örömondót! Ki lenne az, ha nem éppen az őrálló. A családban, a gyülekezetben mi vagyunk ilyen őrállók. Nekünk kell hirdetni, hogy van öröm, van boldogság, van szabadulás a bűnből. A Római levélben is ezt olvashatjuk: **„Milyen szépek a békeesség hirdetőinek a lába, akik jókat hirdetnek!” (Róm 10,15)**. Ez maga Jézus Krisztus. Ő eljött, hogy hirdesse a békeességet és a teljes örömet.

Figyeljük meg, Testvéreim, ebben a 7. versben a próféta azt szeretné megértetni velünk, hogy Isten milyen nagy jót tett velünk Jézus Krisztus által. Mily szépek a hegyeken, az örömondónak lábai..., aztán kezdi magyarázni: aki békeességet hirdet.

Még jobban magyarázza: jót mond, szabadulást hirdet. Kell-e ettől több, testvéreim, mint a szomorú, megkeseredett embernek ilyen örömteli dolgokat mondani?!

Ez így van a mi életünkre nézve is. Nekünk is nagy örömet jelent, hogy meghallhatjuk azt, hogy van lehetőség a bűneinkből szabadulni.

Megtapasztalhatja **Sion: Uralkodik a te Istened!** A Sion nem más, mint Isten gyülekezete. Az Isten anyaszentegyháza. Az az egyház, amelyben élsz, ahova tartozol. Ebben az egyházban hallod meg a bátorítást: **Uralkodik a te Istened!**

Nem nagyon szeretjük, amikor uralkodnak rajtunk, vagy amikor parancsolnak nekünk. Sokszor a magunk gondolatai, akarata szerint szeretnénk élni. Ám, amikor Isten uralkodásáról van szó, alázd meg magadat, hajolj meg Előtte, mert – ugye hallottuk a 30. zsoltárból is -, hogy az ember sokszor kérkedik a maga erejével. **„Azt mondtam az én jó állapotomban:Nem rendülhetek meg soha...de elrejtéd orcádat, és megroskadtam” (Zsolt 30,7-8).** Vigyázzunk, mert elbukhatunk! Jó nekünk leborulni az Úr előtt és megtapasztalni hatalmát, nagyságát. Ő az Úr. Nem én és senki más, egyedül Ő! Ő uralkodik és Jézus Krisztus által az Ő hatalma megmutatkozik az emberek életében. *Ő a mi örökkévaló Királyunk, aki igéjével és Szent Lelkével kormányoz bennünket és a nekünk szerzett váltságban oltalmaz és megtart.* (HK. 31). Jézus Krisztus az a nagy Király, aki nem vasvesszővel fenýt bennünket, hanem szeretettel kormányoz. Meg akar tartani bennünket az örökkévalóság számára. Ilyen hatalmas a mi Istenünk.

„Uralkodik az Úr, méltóságot öltözött fel, felöltözött az Úr, hatalmat övezett magára, megerősítette a földet is, hogy meg ne induljon... A nagy vizek zúgásainál, a tengernek felséges morajlásánál felségesebb az Úr a magasságban.” (Zsolt 93,1.4). Milyen hatalmas ez a mi Istenünk! A tenger, amely a teremtést fenyegető erőknek az összessége, sem győzheti le ezt az Istent. Isten hatalmas, aki méltóságot és fenséget öltözött magára, aki előtt angyalok seregei hódolnak és előrement szereteteink, akik az Úrban haltak meg. Ez az Isten földig hajol Jézus Krisztusban és reánk árasztja szeretetét, békességét.

Uralkodik a te Istened!... Ezt hallod a prófétáktól, az apostoloktól. Ezt mondhatod hitvesednek, gyermekednek. Ne félj, ne aggodalmaskodj, mert uralkodik a te Istened!

Ez a hatalmas, felséges Isten szemtől-szembe megjelenteti magát. **„Halld órállóidat! Felemelik szavukat, ujjonganak egyetemben, mert szemtől-szembe látják, hogy mint hozza vissza Siont az Úr!” (Ézs 52,8).** Igen, az Úr visszahozza népét a babilóniai fogságból. Szemtől szembe látják az Urat. Istent, a Lelket? Őt nem lehet látni! A próféta az Egyiptomból való szabadulásra utal, amikor Isten nappal felhőoszlopban, éjjel tűzoszlopban vezette népét. Szemtől-szembe vannak az Úrral. Ha Őt követik, ha tanácsa szerint élnek, megnyílik a Veres-tenger is és száraz lábbal mennek át.

Az Úr visszahozza a foglyokat az egyiptomi, a babiloni rabságból, és a Sátán rabságából. Téged és engem. S rácsodálkozunk, hogy az Úr Istennek ilyen nagy a hatalma?! Még velem is törődik és meg akar szabadítani, hogy örömöm legyen?! Persze, a betegség, a gyász szomorúságot jelent, de még az ilyen élethelyzetekben is az az öröm, hogy nem maradtál magadra.

Szól az Úr Isten. Ujjongva énekeljete! Aki Istennel közösségben van, az megszólal, az mondja és énekel **Jeruzsálem romjain**. Az ellenség romokat hagy maga után. Romba dőlt templomot Jeruzsálemben, romba dőlt házakat mindenhol... Az embereket fogságba viszik...De Isten visszahozza őket!

A Sátán így dönti romba a templomot, a Szent Lélek templomát, a szívedet. De Isten Jézus által a megtört szívet kötözgeti, a romba dőlt hajlékokat helyre hozza és egyre inkább tapasztalod, hogy uralkodik a te Istened.

A romok közül Jézus Krisztus megjelenik és *magának az igaz hitben megegyező, az örök életre elválasztott sereget gyűjt. Ezt oltalmazza és megtartja. S hiszem, hogy ennek a seregnek én is élő tagja vagyok és mindörökké az maradok. (HK. 54).*

Ámen.

Biharszentjános, 2016.01.24.

Csomay Árpád.